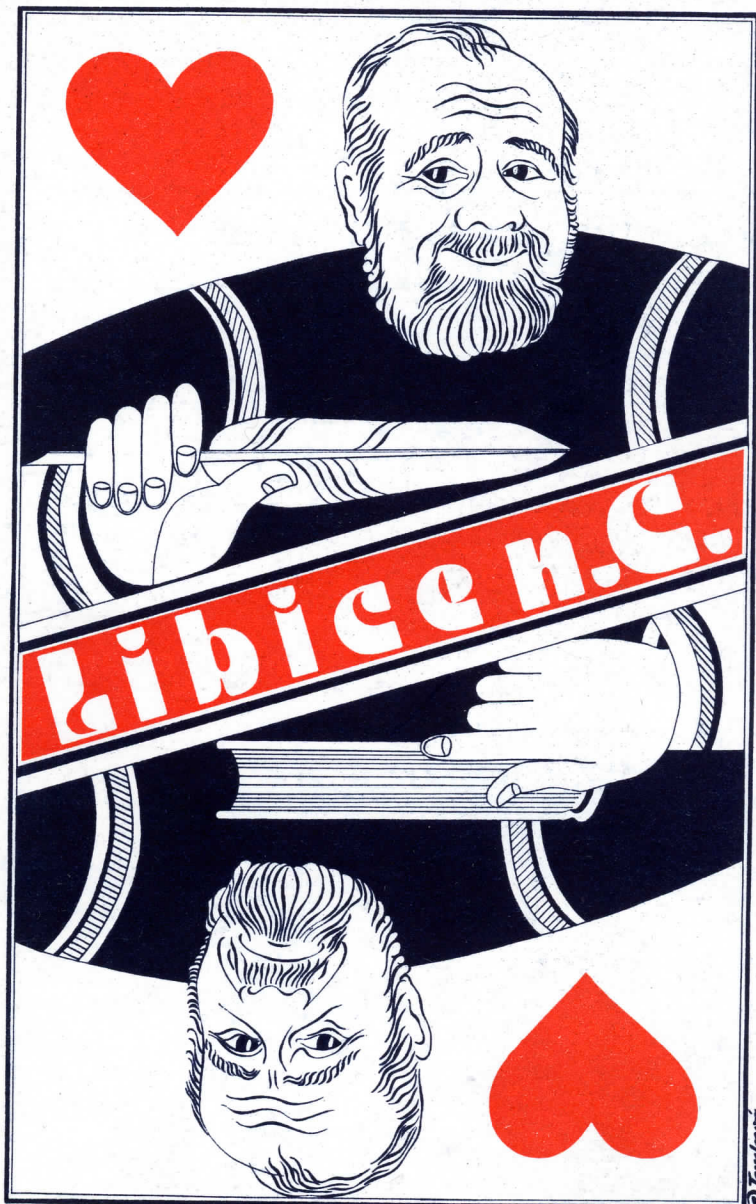


FEMAD 1987

15. tvůrčí dílna
mladého amatérského divadla



STŘEDOČESKÉ KRAJSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO PRAHA
ODBOR KULTURY ONV NYMBURK
OKRESNÍ KULTURNÍ STŘEDISKO NYMBURK
MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR PODĚBRADY
MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LIBICE n. C.
KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ STŘEDISKO PODĚBRADY
STŘEDISKOVÉ KULTURNÍ ZAŘÍZENÍ LIBICE n. C.

V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI,
VYHLÁŠENÉHO NA POČEST 70. VÝROČÍ
VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE

FEMAD

Tvůrčí dílna
mladého amatérského divadla

LIBICE NAD CIDLINOU
1987

**XV. ROČNÍK FEMAD,
TVŮRČÍ DÍLNY MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA**
KULTURNÍ DŮM LIBICE NAD CIDLINOU
od 11. září do 13. září a od 18. září do 20. září 1987

11. září - pátek v 19.00 hodin - sokolovna

Zahájení FEMAD 1987

Eva a Vladimír Zajícovi

KOTEL

Divadlo ANFAS MěKS Černošice

11. září - pátek v 21.00 hod. - Kulturní dům

Petr Lébl na motivy novely M. Eliade

HAD

DS Jak se vám jelo DK Dopravních podniků
hl. m. Prahy

12. září - sobota v 9.00 hod. - Kulturní dům

D i s k u s e

12. září - sobota v 11.30 h. - Kulturní dům

Miroslav Pokorný na motivy hry

W. Shakespeara

SEN

Divadlo AHA! MěKS Lysá nad Labem

12. září - sobota ve 14 hodin - sokolovna

Milena Lukešová

A KDYŽ JE NĚKDY VŠECKO NA DRAKA

LDS Tatrmán OB Sudoměřice u Bechyně

12. září - sobota ve 14.30 hod. - sokolovna

Ema Zámečnicková a kolektiv souboru

PROMÉTHEUS

Divadlo do kapsy KM SSM III Hradec Králové

12. září - sobota v 16 hodin - Kulturní dům

D i s k u s e

12. září - sobota v 19.30 hodin - sokolovna

Witold Gombrowicz

YVONNA, PRINCEZNA BURGUNDSKÁ

Divadlo Lucerna KD hl. m. Prahy

12. září - sobota ve 21.15 h. - Kulturní dům

William Shakespeare

SEN NOCI...

DS M. A. Bazovského MKS a ZDOS Turany

13. září - neděle v 10.00 h. - Kulturní dům
Diskuse

18. září - pátek v 19.00 hodin - sokolovna

Staří Sumerové - Jaroslav Haidler
GILGAMES

„C“ divadlo OKVS Brno I - bývalé DSJS

18. září - pátek ve 20.30 h. - Kulturní dům

Alfred Jarry
UBU KRÁLEM aneb SEN VÁCLAVA KUBULY
Tylovo divadlo OB Ořechov u Brna

19. září - sobota v 9.00 h. - Kulturní dům
Diskuse

19. září - sobota v 11.30 hodin - sokolovna

René Goscinny - Marie Husinecká
BUĎ FIT!
Dětský DS LŠU Písek

19. září - sobota v 11.45 hodin - sokolovna

Milada Mašatová na motivy lid. pohádek
STOJÍ HRUŠKA
Dětský LDS LŠU Žerotín Olomouc

19. září - sobota ve 13.30 h. - Kulturní dům

Oldřich Daněk
VÉVODKYNĚ VALDŠTEJNSKÝCH VOJSK
DS Vicena SKP Ústí nad Orlicí

19. září - sobota v 16.00 h. - Kulturní dům
Diskuse

19. září - sobota v 19.30 h. - Kulturní dům

Stanislaw Ignacy Witkiewicz
A NAKONEC CHOROMYSLNÍ
Malé divadlo ZK ROH STZ k. p. Ústí n. L.

19. září - sobota ve 21.45 hodin - sokolovna

Ernest Bryll - Katharina Gärtnerová - Ondřej Spišák
DŽEZINBED
Skupina AKABAL zprostředkovaná uměl. agent. SKKS

20. září - neděle v 10.00 h. - Kulturní dům
Diskuse

Zakončení FEMAD 1987



Divadlo ANFAS Městského kulturního střediska Černošice

Eva a Vladimír Zajícovi

Kotel

Režie: Eva a Vladimír Zajícovi

Výprava: Členové divadla ANFAS

Hudba: Miloš Lešikar

Hrají:

Eva Hanušová
Alena Falteisková
Pavla Nesetová
Eva Zajícová
Pavel Černochoch
Vratislav Doubek
Jiří Holub
Miloš Lešikar
Karel Ludvík
Vladimír Zajíc

Světla a zvuk: Petr Krejčí

Technická spolupráce: Petr Krejčí, Zdeněk Burda,
Katka Lešikarová

Představení se hraje bez přestávky

SLOVO O HŘE

Tématem hry je konfrontace člověka se světem i se sebou samým. Konfrontace včera, dnes, zítra, konfrontace teď a nyní, ať ve století čtrnáctém nebo dvacátém.

V předvečer bitvy u Lipan přijíždí do volného prostoru mezi armády tlupa komediantů a je donucena situací vnější i vnitřní v tomto prostoru setrvat až do konce bitvy, která byla počátkem

historických změn. Při konfrontaci nejde mezi komedianty o hledání velkých pravd, příčin atp., jež přivedly Čechy k bratrovražedné válce, ale o obyčejné lidské otázky: jak to?, proč?, na jakém stanovisku setrvat?, jak pokračovat dál?. Při hledání si přehrávají - jak kdo pamatuje a umí - různé okamžiky ze života Husa, Jeronýma a Pálče, aby po všech dohadách (disputacích) nakonec dospěli k stanovisku, že i když cesta zvolená husitským hnutím měla svá úskalí a snad i zde v Lipanech - které nelze obejít - končí a zůstane jen velkým a jen zčásti naplněným snem, nebyla to cesta marná.

Historická fakta: bitva u Lipan a sekvence ze života mistrů Jana, Jeronýma a Pálče jsou v jisté licenci a jsou jen základem pro kladení otázek v krizové situaci, kdy prostor je již uzavřen a čas se velice rychle blíží ke svému konci. **P o z o r** - historická fakta jsou jen spouštěčovým momentem a v žádném případě se nejedná o historickou hru a také si v žádném případě neklademe za cíl interpretaci těchto faktů.

KOTEL nemá průběžný děj ve smyslu epického příběhu, je zde jedna dramatická situace, která však v sobě obsahuje všechna podobná místa a okamžiky.

Za Divadlo ANFAS Vladimír Zajíc

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor ANFAS existuje při MěKS Černošice od r. 1978 a ve své práci směřuje ke kolektivnímu zpracování témat, jež oslovují a zajímají členy souboru.

Kolektivní přípravná práce probíhá v různých formách a v různých časových celcích a stává se základem, z něhož je budována inscenace, což znamená, že i text vzniká v tomto období, je součástí jevištního systému a tak nelze hovořit o interpretaci slovesného podkladu. Hudební a výtvarná složka představení je též součástí přípravného období a na její realizaci se podílí celý soubor.



JAK SE VÁM JELO, studio Domu kultury Dopravních podniků
hl. města Prahy

Had

podle novely Mircea Eliada

Překlad: Jiří Našinec

Dramatizace a úprava: Petr Lébl

Výtvarná spolupráce (makety, loutky, masky): Eva Eliášová

Rekvizity: Petr Novotný

Realizace kostýmů: Alena Kašparová

Scénář, režie a výprava: Petr Lébl

Osoby a obsazení:

Aglaia Solomonová	Jitka Říhová
Gheorghe Solomon	Tomáš Palatý
Dorina	Tereza Hrzánová
Kapitán Manuilá	Jaroslav Haidler
Andronic	Petr Lébl
Líza	Eva Lakatosová
Stere	Jiří Kolařík
Stamate	Petr Novotný
Riri	Antonia Miklíková
Vladimír	Peter Gábor
Zamfirescová	Štěpánka Červenková
Zamfirescu	Otakar Melichar

Světla: Václav Kot

Zvuk: Josef Hrudka

Technická spolupráce: Roman Sebera, Vladimír Vácha,
Vít Hofhanzl, Pavel Lagner, Martin Štěpánek, Lea Liberdová

SLOVO O AUTOROVÍ

Eliade (eljad) Mircea, nar. 9. 3. 1907, francouzský historik náboženství a mytologie rumunského původu, profesor univerzity v Chicagu. Autor řady děl z dějin filozofie, doktrín náboženského a mytického myšlení, jógy, šamanismu ap. Autor románů, v nichž částečně těží ze svého dlouhodobého pobytu v Indii.

(Malá československá encyklopedie)

SLOVO O HŘE

Novelu HAD, podle které vznikla tato hra, napsal Eliade během čtrnáctidenního uměleckého vytržení v roce 1937.

Úryvek z textu hry:

- Stát! Kde se to tady vzalo?
- Maso? To je nějaká narážka? Vždyť je to k jídlu. Nevidím na tom nic zvláštního.
- Ale já ano. Ta BARVA se mi nelíbí!
- To je přeci . . . (podrazí mu nohy)
- Jen to řekni, Stere!
- Zelená.

(hudba - zpěv)

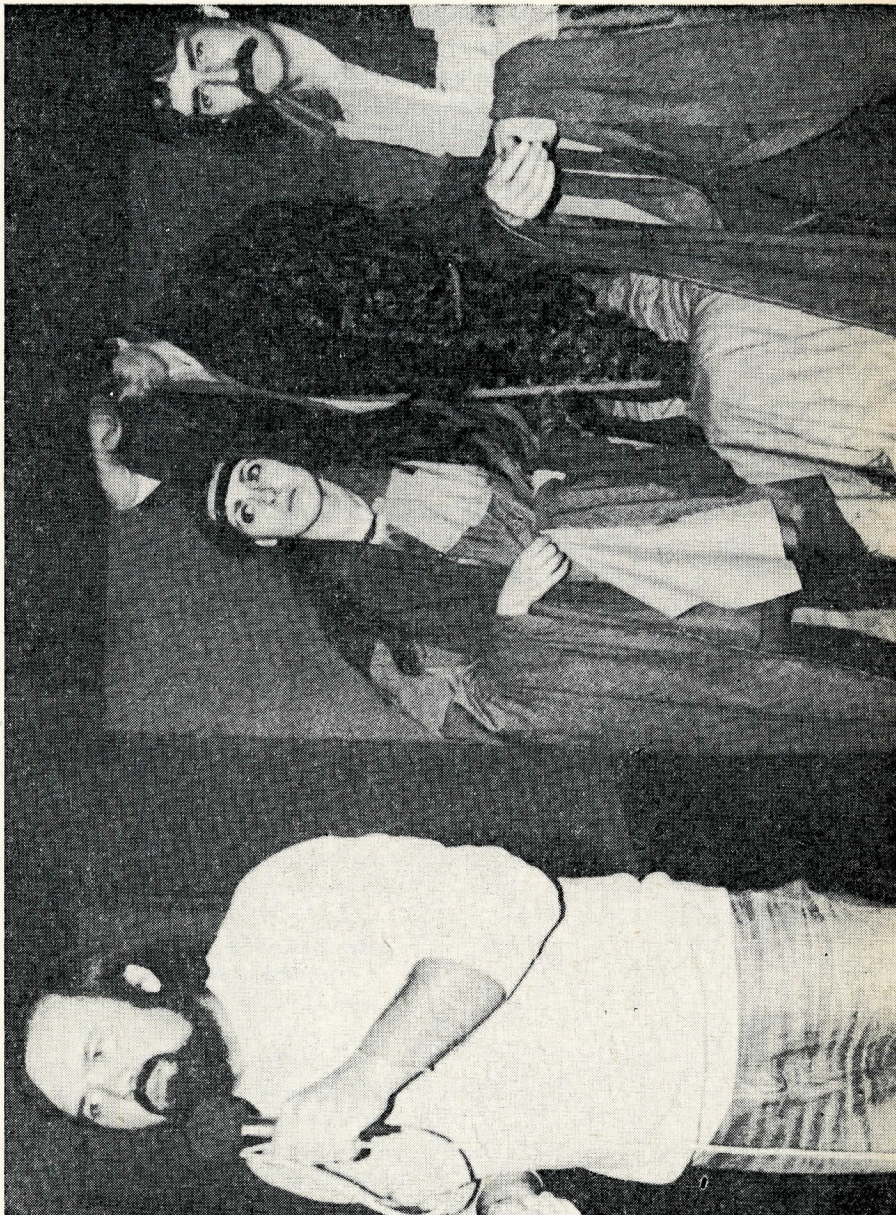
Zelenou barvu, tu bych přece poznal.
Barvu zelenou pozná každý z nás,
každý známe barvu zelenou.
Tak je to žlutá, vzpomínám si z dětství.
Žlutá není temná jako klení,
žlutá barva je úplně jiná.
Rychle, rychle chyt' to maso,
ať se rychle rozpomenem
kterou barvu, kterou barvu
může skrývat jen!
íííí juch!
Tak je to hnědá, poznal jsem ji správně!
Nechtěj Stere, abychom tě kopli,
nechtěj Stere za trest v koutě stát.
Zase jste vedle, to je fialová.
Když tak smrdí, snad má taky barvu,
když tak smrdí, musí barvu mít!
Zdá se, to maso, vůbec barvu nemá.

Je to jedno, není jedno - musí barvu mít.
Smrdí, nesmrdí - ňákou barvu musí mít.
Je to jedno, není jedno - musí barvu mít.
Rozsoudí nás kapitán - ten je v barvách principál!
. . . a co si to dovoluješ hulákat jak chuligán!
Takhle to dopadne, když se v barvách vyznáme moc modře!
Úryvek z novely:
„A stejně tak přirozeně se do místnosti vplazil had. Proplétal se
jim pod nohama a nikdo se ho neděsil. Ukrutné prázdno v srd-
ci, toť vše.“

SLOVO O SOUBORU

Jak se vám jelo:

- 1985 – Groteska (Dramatizace románu Kurta Vonneguta)
- 1985 – Tauridus (Obrazy a etudy ze života rokokové společnosti)
- 1986 – (Liga na obranu dějové linky sestavená z veršů Ch. Morgensterna)
- 1987 – Had (podle novely Mircea Eliada)
- ?
- ?



DIVADLO AHA! Městského kulturního střediska Lysá n. L.

Sen

Na motivy hry Williama Shakespeara Sen noci svatojanské

Překlad: M. Hlinský a J. V. Sládek

Scénář, režie a výprava: Miroslav Pokorný

Výtvarná spolupráce: I. Absolonová

Hudba: Petr Moravec

Osoby a obsazení:

Sen (Puk)	Jaroslav Bittner
Oberon	Ladislav Šinkmajer
Titánie	Veronika Kopecká
Helena	Martina Michálková
Hermie	Věra Marková
Lysandr a Demétrius	František Jiříšek
Dívka	Iveta Honcová
Pan Moravec, Pyramus	Petr Moravec
Pan Michálek, Thisba	Vladimír Michálek
Pan Pokorný	Miroslav Pokorný
Elfové, víly	Martina Michálková
	Věra Marková
	František Jiříšek

Světla: Zdeněk Pech, František Novák, Jiří Purnoch

Zvuk: Miloslav Hlavsa, Petr Fricman

Představení se hraje bez přestávky

SLOVO O HŘE

Slovo SEN bývá nejčastěji používáno jako synonymum pro naše krásné, sladce mámivé a většinou i nedostupné představy a tužby. Každý máme své sny; nádherné, hloupé, neskromné,

skromné. Jsou i tací, kteří prožívají jako ve snu celý život. Ale jsou i tací, kteří to žádají i na ostatních. Vnucují jim své zaručeně nejkrásnější vize a využívajíce bezostyšně bezbřehé moci imaginace, požírají všechny samostatné projevy fantazie ostatních lidí. Manipulují s jejich sny, uzurpují jejich představy a mění je často v děsivé a kruté noční můry. Protože i ve světě snů, tak jako v životě, mnohdy stále ještě platí zákon silnějšího. Naše hra se přimlouvá za ty slabší.

M. P.

SLOVO O SOUBORU

DIVADLO AHA! MěKS Lysá nad Labem vzniklo v roce 1976, tehdy ještě pod názvem Hudební divadlo, jako nezávazné seskupení několika mladých lidí, majících zájem o muziku a divadlo. Práce na přípravě divadelních inscenací byla zpočátku spontánní a živelná, motivovaná často toliko potřebou zajímavě a užitečně trávit volný čas. Teprve v posledních několika letech, díky posbíráním a často i tvrdě vykoupeným zkušenostem, začali členové souboru přistupovat k divadelní práci odpovědněji, poučeněji a tím i tvořivěji. To se odrazilo i na výsledcích a několika úspěších na divadelních přehlídkách a festivalech. Z dosud uvedených deseti inscenací patřily k nejúspěšnějším hry Komedie pro pár kapek, Tragedyje masopustu a Svůj k svému. Poslední inscenací Divadla AHA! je známá komedie W. Shakespeara Sen noci svatojánské, která je v radikální úpravě Miroslava Pokorného uváděna pod názvem Sen.



Milena Lukešová

A když je někdy všecko na draka

Poezie Mileny Lukešové - Nahej v trní, Já jsem přece Kateřina

Režie: Josef Brůček

Úprava textu a scéna: Soubor TATRMANI

Hrají:

Jana Šteřlová
Radka Habartová
Jan Brůček
Petr Brůček

SLOVO O HŘE

A když je někdy všecko na draka - zpracovaná poezie a poetické texty Mileny Lukešové Nahej v trní a Já jsem přece Kateřina. Je výpovědí dospívající mládeže o svém pohledu na svět kolem, o hledání a nalézání. Po sérii představení, ve kterých jsem vlácel soubor svou cestou a svými problémy, konečně došlo k situaci, kdy si každý z členů souboru hledal v daném textu svůj vlastní problém, svůj vlastní názor, svůj vlastní výrazový prostředek. Množstvím etud pak kolektivně postupně vznikala současná podoba představení. Aby mohl soubor kolektivně a tvořivě pracovat, použili jsme principů dramatické hry, se kterými jsem byl seznámen v konzervatoři v Kralupech nad Vltavou. Tak se stalo, že některé etudy šly cestami, o kterých jsem dosud neměl nejmenší tušení.

SLOVO O SOUBORU

Soubor TATRMANI při OB Sudoměřice u Bechyně po celou dobu svého trvání od roku 1981 s přírůstkami i úbytky stále čítá asi deset členů.

1982 Jehelníček a polštářek, Sklenka a hrnek. Snahou v těchto etudách byla samostatná práce na vlastním námětu. Zdá se, že jsem v této chvíli chtěl od souboru trochu moc.

1983 Kamínek křemínek beznohý. Předložil jsem souboru tento (nyní již vím, že stupidní) text, aby se soubor seznámil s loutkami a loutkovým divadlem.

1984 Kamínek křemínek beznohý se bez úspěchu hraje na okresní loutkářské přehlídce.

Klasické romantické drama - individuálka. (Odskočení si od nelehké práce v souboru.)

1985 Karkulčina cesta. Trochu fantastická, trochu střelená, dvojkatastrofická hra, která se nám poněkud vymkla z rukou. Záměrem bylo TATRMANY na jevišti co nejvíce uvolnit. Vazba textem tedy byla minimální. Zdá se, že jsem schopnosti souboru opět přecenil.

Iluzionista. Individuálka, zamýšlející se nad vztahem lidí a věcí.

1986 Rezumé. To, co měla být původně roztomilá pohádka (dramtizace pohádky Nanda a obchodník se sny od Evy Jílkové) se postupně prací v souboru změnilo v těžké, nepříjemné zamýšlení nad životem současného člověka. Téma bylo na hranicích schopností souboru, ale domnívám se, že je soubor zvládl. Práce na Rezumé rozhodně souboru nesmírně prospěla.

Poslední Kašpárkova šance a Žába na prameni. Dvě individuálky, které reagují na způsob života, jaký vedeme. I když je Poslení Kašpárkova šance divácky úspěšnější, více si vážím práce na Žábě na prameni. Tato stínohra před nás postavila množství technických, etických i dramatických problémů, které se nám zcela nepodařilo vyřešit a které mě tedy logicky nenechávají v klidu spát.

1987 Ch. Morgenstern - individuálka. Těsně před závěrem se mi úplně rozpadla a protékla mezi prsty. Snad až jindy - ale to určitě jinak.

Josef Brůček

DIVADLO DO KAPSY Klubu mládeže SSM Trojka
Správy účelových zařízení KV SSM Hradec Králové

Ema Zámečnicková a kolektiv souboru

Prométheus

Kolektivní fantazie na motiv staré antické báje

Režie: Ema Zámečnicková

Scéna a kostýmy: Martina Viková, Kateřina Bláhová

Hudba: Josef Zámečník, Martina Součková

Osoby a obsazení:

Objevitel ohně — Attila Kováč — v divadle na divadle —	Prométheus
Dívka s botičkou — Jitka Bédiová —	— lid, udavač
Chlapec v saku — René Levínský —	— Hérakles
Dívka s bubínkem — Martina Součková —	— muzikant
Chlapec v kalhotách — Jan Oborník —	— divák
Dívka upalující nos klauna — Martina Viková —	— lid
Chlapec v brýlích — Pavel Pešek —	— Zeus
Dívka klaun — Kateřina Bláhová —	— lid

Světla: Martin Dvořák, Michaela Menclová

Zvuk: Josef Zámečník, Ema Zámečnicková

Technická spolupráce: Rostislav Marek

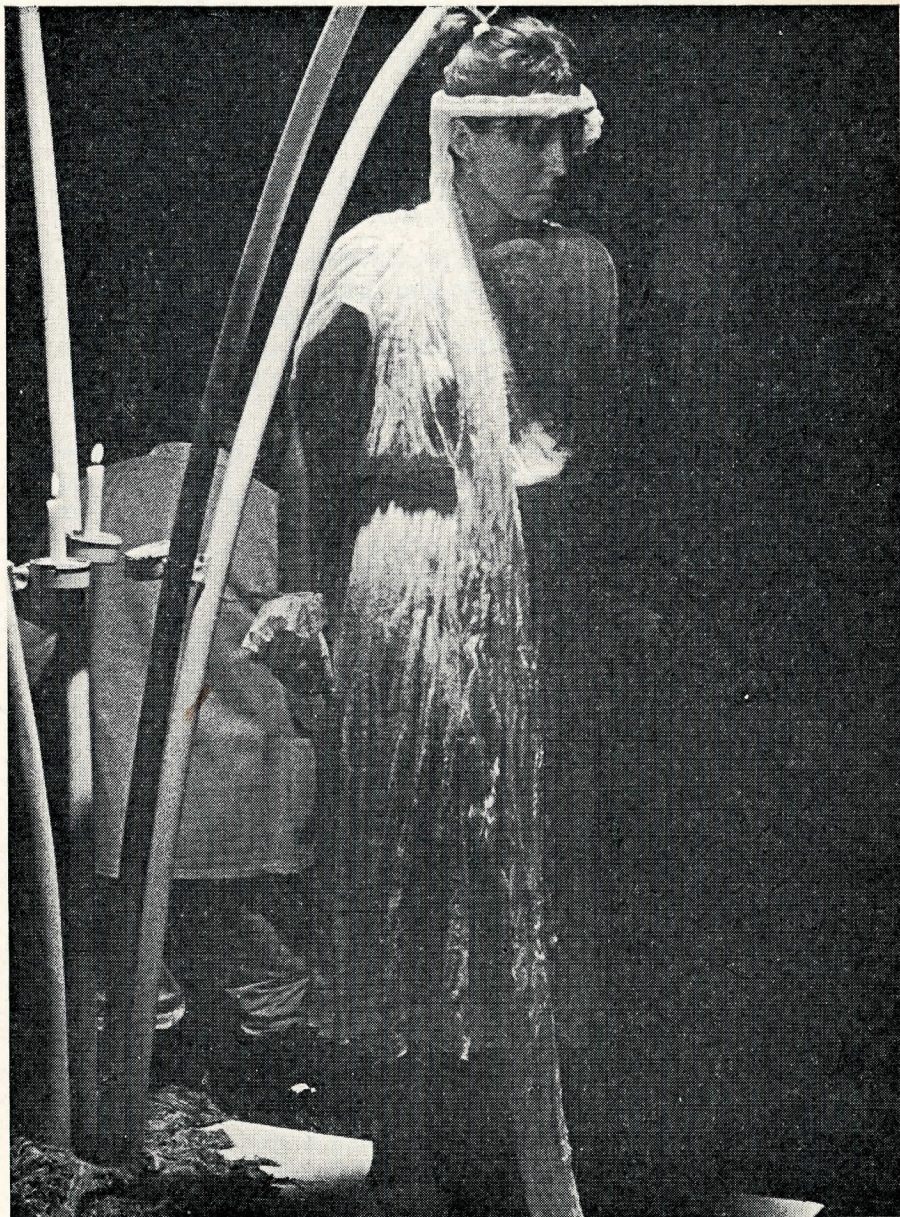
SLOVO O SOUBORU

DIVADLO DO KAPSY vzniklo v r. 1984 v Hradci Králové. Soubor samozřejmě nevznikl náhle, ale vykrystalizoval nekonečným vývojem názorů a vztahů jeho členů ke světu a přímo úměrně i k divadlu. Je skupinou mladých lidí, jejichž věk se pohybuje od 14 do 20 let. První představení (už tehdy autorské) byla Dva roky prázdnin na půdě a Seriály. Mezníkem ve vývoji souboru

se stalo uvedení inscenace 1 a 1 = ? v roce 1986. Tato inscenace se pokusila o vyjádření zhuštěného názoru na vztahy ve společnosti. Někdy toto představení nazývali generační výpovědí. Totéž lze tvrdit i o Prométheovi, který vychází a svým způsobem navazuje na inscenaci 1 a 1 = ?. Nosný prvek příběhu řeckého bájesloví je přizpůsoben myšlence celého představení, ve kterém se odráží osobní pohled na svět. Inscenační záměr je podtržen použitím široké škály výrazových prostředků.

DIVADLO DO KAPSY pracuje při tvorbě inscenace kolektivně. S vědomím podstaty amatérského divadla s iniciativním tvorbou každého účastníka probíhají poctivé rozbory děje i tématu. Ve stejném duchu se posléze pracuje ve skupinách, kdy zjištěné dílčí závěry dostávají formu. Neustále je zde ponechán prostor pro fantazii herců i diváků.

Vratme se k Prométheovi. Jak již bylo řečeno, prostřednictvím staré české báje dostali mladí možnost vyjádřit svůj názor na svět. Je ideální, když mladí lidé cítí potřebu vyjádřit se divadlem a nehlédají jiné nesprávné cesty.



DIVADLO LUCERNA Kulturního domu hlavního města Prahy

Witold Gombrowicz

Yvonna princezna burgundská

Překlad: Jaroslav Simonides

Dramaturgie: Marie Lepšová

Režie: Oldřich Kužílek j. h.

Asistent režie: Oldřich Hrůza

Scénografie: Milan David

Výroba masek: Wolod'a Hruška

Pohybová spolupráce: Martina Gasparovičová

Osoby a obsazení:

Yvonna	Yvona Kvapilová
Král	Luděk Žilka
Královna	Jana Hrůzová
Princ Filip	Pavel Tůma
Iza	Zoja Timannová
Hofmistr	Zdeněk Čermák
Cyril	Jan Doubrava
Cyprian, Kancléř	Miroslav Procházka
Claudius pes	Pavel Halamka
Dáma	Alena Černá
Inocenc, Maršál	Oldřich Hrůza
Valentin	František Kvapil
Soudce	Eduard Timann

Světla: Jiří Kaňka

Zvuk: Karel Spielvogel

Výroba dekorace: Zdeněk Černý a soubor

Výroba kostýmů: Lenka Hajná

SLOVO O AUTOROVÍ

Witold Gombrowicz bývá považován za předchůdce existenciální a absurdní dramatiky. Narodil se roku 1904 v Polsku v zemanské rodině. Studoval práva ve Varšavě, filozofii a ekonomii v Paříži. Od roku 1939 žil v Argentině, po válce pak ve Francii, kde ve Vence v roce 1969 zemřel.

Ve své slovesné tvorbě se často zabývá mezilidskými vztahy, které omezují autenticitu lidské osobnosti. Dramatik Gombrowicz je mistrem parodického pozorování světa konvenčních forem a rituálů, pronikavě traktuje psychologii skupin zmítaných různými konvencemi. Děj jeho dramatu se zpravidla odehrává v izolaci od reálného světa, jednotlivé postavy zobrazují vnitřní pocity a napětí mezi společenskými silami (Sňatek; Yvonna, princezna burgundská; Opereta; Trans Atlantik).

V jeho hrách najdeme souvislosti s Büchnerem, Giraudouxem, Mrožkem i inspiraci Freudem, Kafkou i Proustem. V současné době probíhá v Polsku, Francii a jiných zemích nová vlna zájmu o Gombrowiczovo dílo.

AUTOR O HŘE

„Dost na tom, že „Yvonna“ (1935) se v předválečném Polsku vůbec neprosadila a já, když mne válka odvála do Argentiny, jsem na ni skoro zapomněl. Deset let poté jako dozrálé ovoce ze stromu, spadly na mne její úspěchy v Paříži, Stockholmu a bůhví kde jinde.

Ale připouštím, že mám jakousi smůlu, díky které to, co je v mých dílech nejprostší a nejvýraznější, chápe se naprosto fantasticky a ještě dnes občas čtu recenze „Yvonn“, ve kterých se tvrdí, že je to politická satira na komunistický režim v Polsku, že Yvonna je Polsko, nebo také svoboda, nebo že je to satira na monarchii. Uff!

Ještě něco jiného je třeba podtrhnout. Především, že Yvonna je rodem více z biologie než ze sociologie.“
(Dominique de Roux: „Rozhovory s Gombrowiczem“, Paříž 1969)

SLOVO O SOUBORU

Pražské amatérské divadlo LUCERNA hraje již svou 14. sezónu, z toho 12 sezón pravidelně vystupuje vždy 1x týdně pod

hlavičkou Kulturního domu hlavního města Prahy v Malostranské besedě. Za tuto dobu uvedlo 31 premiér, z toho 24 celovečerních her a sehrálo kolem 500 představení. Divadlo se zúčastnilo 25 tuzemských a 5 zahraničních festivalů (3x Rakousko a 2x NSR), kde získalo 21 cen.

Repertoár divadla tvoří klasické i soudobé hry českých i zahraničních autorů. LUCERNA usiluje o syntetickou divadelní formu, využívající mluvenou, hudební i pohybovou složku k dramatickému sdělení problémů a konfliktů někdy velmi netradičním prostředím.

Soubor spolupracuje často s profesionálními režiséry a scénografy.

Po žánrové stránce vykazuje repertoár divadla LUCERNA velmi široké spektrum od muzikálu a pohybového divadla až k téměř klasické činoherní formě, od satirických komedií ke hrám tragickým, ale vždy apelujícím a obracejícím se k divákům s určitou formou sdělení.

Soubor tvoří v současné době 30 herců, průměrný věk se pohybuje kolem 30 let. Současný repertoár divadla tvoří 5 her:

W. Gombrowicz: Yvonna, princezna burgundská

W. Allen: Zahraj to znovu, Same!

M. Skála - L. Žilka: Sluneční dvůr

J. Švarc: Drak

V. Březina: Houština



Divadelný súbor M. A. BAZOVSKÉHO - vzorný kolektív ZUČ
MKS a ZDOS Turany

William Shakespeare

Sen noci ...

Režie: Ľubomír Paulovič j. h.

Výprava: Jaroslav Válek j. h.

Pohybová spolupráce: František Výrostko j. h.

Hudební spolupráce: Jozef Soukup j. h.

Osoby a obsazení:

Puk	Viera Lišková
Oberon	Jozef Stančík
Títanie	Anna Turancová
Tezeus	Jozef Rafaj
Hippolita	Elena Mukerová
Lysander	Milan Čanády
Hermia	Olga Čanádyová
Demetrius	Ján Murček
Helena	Anna Mukerová
Řemeslníci	Bohuš Čanády,
	Stanislav Milan, Milan Revalo,
	Ján Korček, Jaroslav Murček,
	Nikolaj Bonda, Ľubomír Janota
Víly	Hana Krystýnková,
	Anna Dzúrová, Gabriela Hamerová,
	Ivana Kráľová, Eliška Milanová,
	Jozef Vrabec

Světlo: Ján Lábik, Dušan Turanec

Zvuk: Dušan Novysedlák

Dále spolupracovali: Peter Hurta, Ondrej Chvojka,

Stanislav Turanec j. h.

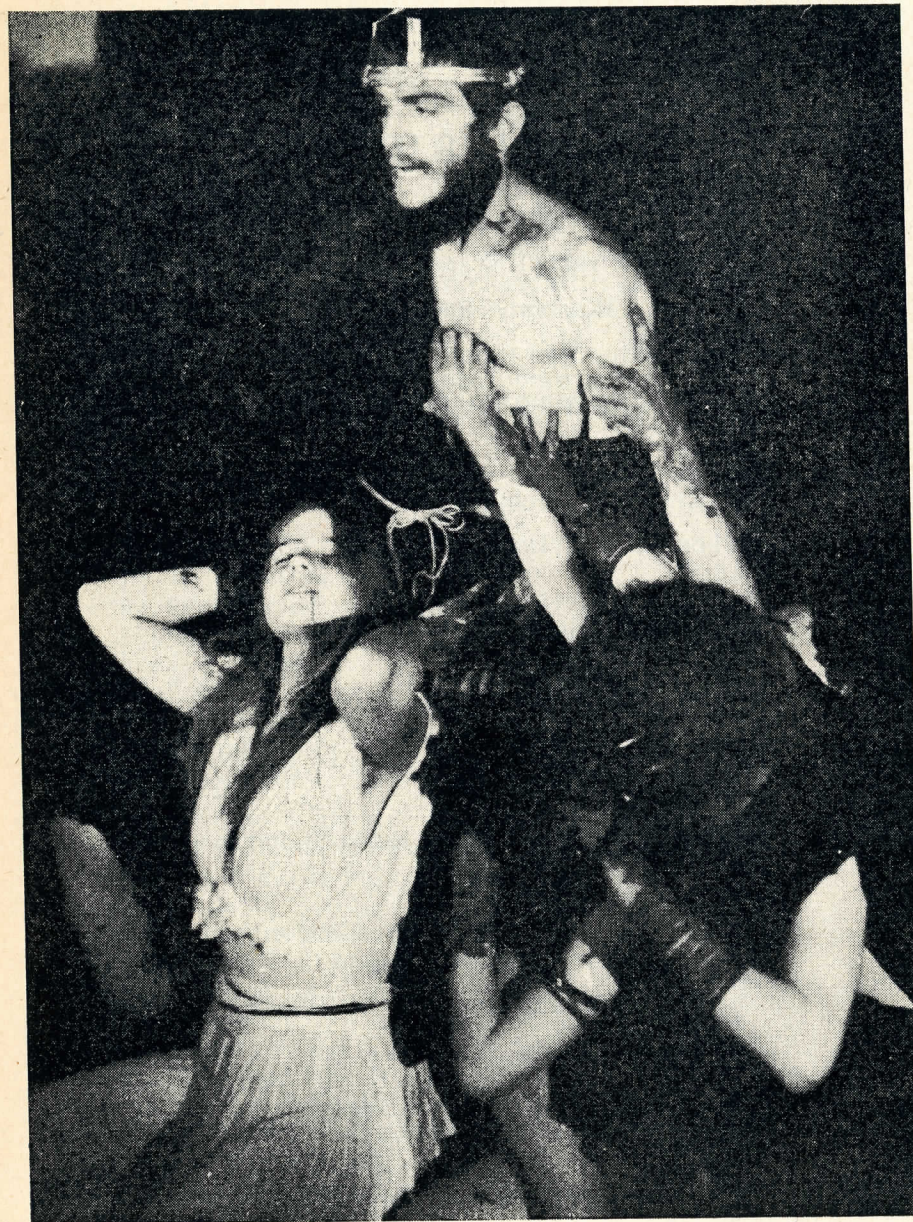
SLOVO O SOUBORU

Tradícia ochotníckeho divadla v obci Turany sa píše už vyše 120 rokov. V 68. čísle Pešťbudinských vedomostí z 26. augusta 1862 sa hovorí: „... zdeľujeme, že sa v jednej z predošlých nedelí i v mestečku Turany a síce skrze mladých našich národovcov Gustáva Izáka, Antona Bogyaya a Etelky Bogyaovej a niektorých druhých žiakov divadlo hrálo a síce dva kúsky, najprv DOM PRI CESTE a potom PÁN BUNTOŠKO. Keď toto podniknutie našich mladých ochotníkov veľmi schvalujeme, spolu i to oznamujeme, že čistý výnos tejto hry bol obetovaný na Mikulášske divadlo...“

Toto prvé divadelné semienko zapustilo v úrodnej turianskej ochotníckej pôde hlboké korene a našlo, aj nachádza úspešných pokračovateľov a nadšencov, ktorí s láskou opatrujú a podporujú rast ďalších výhonkov ochotníckeho divadla a úspešne pokračujú v šírení dobrého mena nielen turianskych ochotníkov, ale celého Turca.

Päť inscenácií, ktoré sme nacvičili od roku 1969 (Dedinský krutáň, Drotár, Ženský zákon, Za frontom, Slamený klobúk) nám dopomohlo zaradiť sa do kategórie pokročilých súborov. Veľmi úspešnou bola inscenácia Ťapákovcov v réžii O. Šulaja v sezóne 1975/76 - získali sme hlavnú cenu MK SSR. Pokračovali sme v práci s novým členom Divadla SNP v Martine Ľubomírom Paulovičom. Spolupráci s našim generačným druhom, priateľom a režisérom v jednej osobe viedla nevyšliapaným chodníčkom aj za cenu prehíer i toho, že nie prinieslo naše hľadačstvo úspech. Všetko nám vynahradil rok 1982. Inscenácia Na skle maľované získala nielen srdcia divákov, ale aj cenu MK SSR na celoslovenskej prehliadke v Liptovskom Mikuláši. Divadelná sezóna 1983/84 je poznačená prácou na náročnej predlohe F. G. Lorcu PLÁNKA i smútkom rozlúčky s Ľubomírom Paulovičom, ktorý odchádza do Slovenského národného divadla v Bratislave. Bolo to neľahké obdobie skúšok, pochybností... Odmenou nám bol výsledok i ocenenie na celoslovenskej prehliadke v Liptovskom Mikuláši - hlavná cena MK SSR. Bolo to radosti keď sme dostali ponuku reprezentovať slovenské ochotnícke divadlo na 55. Jiráskovom Hronove v roku 1985.

Anna Turanová, vedúca DS (zkráceno)



C — divadlo (býv. DSJS) OKVS Brno I.

Staří Sumerové — Jaroslav Haidler

Gilgameš

Překlad: Lubor Matouš

Scénář, režie a scéna: Jaroslav Haidler

Kostýmy: Erika Smutná

Hudba: Dan Dlouhý, Adam Kubiček

Choreografie: Simona Fialová

Osoby a obsazení:

1. diakonka, šenkýřka Siduri	Simona Fialová
Gilgameš	Jaroslav Haidler
2. diakonka, šenkýřka Siduri	Lucie Kučerová
Enkidu, Uta-napištim	Miroslav Kumhala
nevěstka Šamchat	Ivana Oříšková
Škorpion	Tomáš Rada
bohyně Ištar	Jana Soukupová
bůh Anu	Vladimír Škoda
lovec	Daniel Zásměta

Světla: Jaromír Ličman, Karla Steinerová

Zvuk: Jiří Hanák

Realizace výpravy: Eva Soukupová, Karla Steinerová,
Erika Smutná

Technická spolupráce: Jiří Hanák

SLOVO O HŘE

V žalu a nářku
v mrazu a žáru
na step jsem se vydal

Dokončit studnu
Dokončit všechny země
Život lze dát, rozdat i darovat
Nikdy však v životě
nelze dát všechno
Chceš, dám ti své jméno
Gilgameš daroval hlíně tvar

... dávání a brání, jeho míra v našem životě i naše chápání
obou těch slov, odděleně i, a to zejména, jako celku, je cesta.
Cesta, na kterou se vydává nejen ctižádostivý hrdina našeho pří-
běhu, který čerpá námět ze starého sumerského eposu, ale i kaž-
dý z jednajících herců.

Ve hře na rekonstrukci náboženské kultovní slavnosti se
spolu s divákem vydáváme hledat kořeny egoismu a tím všech
věcí s ním souvisejících.

Ne každý z nás chce získat slávu a nesmrtelnost (ať už pro
sebe nebo pro všechny), ale je dobré si uvědomit, že každý z nás
se „vydal na step dokončit studnu“ ...

SCÉNOSLED

Nástup kněží
Gilgameš zvolen králem
Jeho kredo
Spor s bohyní Ištar
Ištar porodí dvojníka - Enkidua
Gilgamešovy sny
Souboj Gilgameše a Endikua
Přátelé Gilgameš a Enkidu bojují s obrem Chuwawou
Ištar chce být milenkou hrdiny Gilgameše
Gilgameš ji poníží
Pomsta bohyně - nebeský býk
Býk je zabit - pomsta bohů - lid obětuje Enkidua
Gilgameš pochopí cenu života
Jeho cesta k bohům
Hostina a výsměch bohů
Setkání s Uta - napištim (Noe)
Gilgameš odmítá pro svou nesmrtelnost znovu obětovat lidstvo
Uta - napištim Isti získává od Ištar dar života
Ustal koloběh života a smrti
Gilgameš se vzdává života pro nesmrtelnost lidstva

SLOVO O SOUBORU

Když se na loňském Šrámkově Písku objevil Pan Theodor Mundstock Divadelního souboru Josefa Skřivana, vyvolalo to u mnohých z těch, kde Fuksův román znají, jisté rozpaky. Přirozeně. Jaroslav Haidler jako scénárista, herec a s Jiřím Hanákem také spolurežisér neusiluje o „objektivní“ převyprávění Fuksova románu, ale jádro příběhu použil k vlastní aktuální výpovědi. Tím, že se Jaroslav Haidler narodil třináct let po skončení druhé světové války, přečetl Fuksův román očima svých životních zkušeností, svého pohledu na svět, problémů své doby a nyní nám předkládá své vidění člověka a jeho místa mezi lidmi.

Ve více než třicetileté historii souboru (DSJS vznikl v roce 1954), nesoucího jméno herce Osvobozeného divadla Josefa Skřivana, představuje nynější soubor již třetí „generaci“. Prvá se reprezentovala především klasickým repertoárem a od počátku šedesátých let pak zaměřením na malé jevištní formy (Longen, Mrožek, Langr apod.). Druhá etapa začíná v roce 1976. Se zcela novým souborem i profesionálními spolupracovníky z Divadla na provázku přichází i nové zaměření, které vyvrcholilo Odyseou (1979), s níž soubor triumfoval nejen na Šrámkově Písku, ale i na řadě zájezdů včetně vystoupení na Ithace. Není nic těžšího, než překročit vlastní stín: soubor se v roce 1980 víceméně rozešel, a tak poslední - současná etapa znamená nejen proměnu členů souboru, ale i definitivní orientaci na autorské divadlo. Z inscenací V nepravé poledne, aneb Švédové před Brnem, Pět deka moci (podle Šuksína), Apokryfy (Čapek), Oheň ve Florencii (dramatizace Savonarolových osudů), došla úspěchu na Šrámkově Písku 1984 i jinde zejména adaptace Millneho Medvídku Pú pod názvem Expedice (scénář a režie Petr Veselý).

Jaroslav Haidler, jedna z vůdčích osobností tohoto období, se vyučil mechanikem telekomunikačních přístrojů, večerně absolvoval SEŠ; v současnosti pracuje jako staveč dekorací v Divadle bratří Mrštíků v Brně a studuje dálkově defektologii na Pedagoické fakultě v Olomouci. Píše scénáře, režiruje a hraje.

Rovněž na Šrámkově Písku 1986 se soubor úspěšně uvedl jevištním zpracováním románu zasl. umělce Ladislava Fukse Pan Theodor Mundstock. V poslední době nastudoval ještě pohádku podle předlohy Karla Michala Vikýř a inscenaci, s níž se představí i publiku FEMAD.

Soubor, ač se to zdá možná paradoxní, byl nucen se změnou zřizovatele změnit i název z DSJS na C-divadlo.



Alfred Jarry

Ubu králem aneb sen Václava Kubuly

Překlad: Prokop Voskovec

Úprava, režie, hudba, scéna, kostýmy, choreografie:

Vlastimil Peška

Osoby a obsazení:

Václav Kubula, zvaný Ubu	Václav Trenz
Otec Ubu	Zdeněk Pehal
Matka Ubu	Radoslava Hadačová
Kapitán Obruba	Jaroslav Lorenc
Král Václav — Generál Lacy	Miroslav Urban
Hromoslav a jiné	Petr Chmelík
Královna Rosamunda aj.	Jiřina Kotvrdová
Kojenec aj.	Gabriela Pešková
Královské dítě aj.	Ludmila Fantivá
Batole aj.	Marta Humlíčková
Car Alexej aj.	Květoslav Kozel
Kuzma, harmonikář	Jaroslav Hadač
Stín předků aj.	Miroslav Šmíd
Člen Obrubovy party aj.	Libuše Pehalová
Písař, Vojvoda Klín aj.	Radovan Plšek
Posel aj.	Robert Křižanič

Světla: Jiří Navrátil

Zvuk: Jaroslav Hadač

Technická spolupráce: Zdeněk Kubík, Marta Kubíková,
Květoslava Řezáčová

Text sleduje: Marta Kubíková

Výroba scény: Zdeněk Kubík

Výroba kostýmů: Květoslava Řezáčová

SLOVO O HŘE

Moderní svět je fantasticky diferencován, žije nejprudší i nejděsivější rozpory a křeče, jaké kdy žil, je neustále na hranici zkázy a zároveň má na dosah svou největší dějinnou šanci: vyvrátit ze základů staré temné modly kapitálu a měšťáctví a stvořit nový, socialistický svět, o jaký usiluje už tak velká část lidstva.

Divadlo je jeden z druhů umění, který by se měl snažit o odhalování všeho, co se tak úporně nechce dát vyplnit. Toho, co má hluboko zapuštěné kořeny a bují dál v naší společnosti v podobě tisíce nových odrůd nově vznikajících byrokratických odlidštěných a odlišujících mechanismů a deformací a co nelze zažehnat ani tím, že to nebudeme brát na vědomí, ani tím, že to jednoduše zařadíme do kategorie samočinně odumírajících přežitků minulosti. Cejchovat toto živé zlo, vysílat proti němu velký varovný signál do hlediště, prostředky filozofické satiry, fantazit, parodie, perzifláží, sarkasmem a absurditou, které jsou jazykem Alfreda Jarryho a snad i našeho představení a s těmito fenomény, společně se zbraní zvanou humor, namířit na podstatu i jednotlivé symptomy deformací našeho i světového společenství, to je úkolem i posláním Jarryho Ubu králem.

(soubor Tylova divadla)

SLOVO O AUTOROVÍ

Alfred Jarry (1873 v Lavalu - 1907 v Paříži) - výtržník, ironik a mystifikátor - patří k tak zvaným prokletým básníkům. Jeho dílo se vyznačuje zvláštním humorem, který důsledně uplatňoval i v životě. Jeho první dvě knihy *Memoriál prchavého času* (1894) a *César - Antéchrist* (1895), v nichž se mísí verš i próza, stojí ve znamení symbolismu. Věhlasu si Jarry dobyl hrou *Ubu králem* (1896), jejíž premiéra je jedním z největších skandálů světového divadelnictví. Z Jarryho románů jsou nejznámější *Dny a noci* (1897), *Messalina* (1901) a *Nadsamec* (1902), utopisticko - sportovní román, předjímající typ amerického „supermana“.

Trvalou aktuálnost mají z jeho díla zvláště hry z ubuovského cyklu *Ubu králem*, *Ubu spoutaný*, *Ubu na homoli* a *Ubuova Paralipomena*, plné parodických a satirických šlehů proti hlouposti všech odrůd. Stati o divadle a *Skutky a názory doktora Faustolla*, *parafysika* (1901), fantastické, těžko vyložitelné dílo, ironizující pseudovědeckost.

SLOVO O SOUBORU

Tylovo divadlo OB Ořechov oslaví v roce 1988 již 85 let svého trvání. Nejstarší dochované záznamy Divadelního kroužku ochotníků jsou dokladem toho, že kroužek byl propagátorem nových, pokrokových myšlenek.

V roce 1975 nastoupila po delší odmlce ořechovská divadelní generace, která pod vedením režiséra Vlastimila Pešky tvoří dobrý pracovní kolektiv.

Za dvanáct let dosáhl tento soubor několika úspěchů:

V roce 1977 získal hlavní cenu Krajského festivalu vesnických divadelních souborů za inscenaci Sachsových Aktovek.

Za vítěznou inscenaci J. N. Nestroye Lumpacivagabundus v Krajské přehlídce vesnických divadelních souborů v roce 1978 obdržel i jednu ze tří hlavních cen - cenu ÚV SSM na IX. Národní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou. V roce 1985 s inscenací I. Tallera - Komédie o chytrosti - hlavní cenu poroty na Národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou a v roce 1986 s inscenací J. B. Thomase - V. Pešky: Ať žije Charleyova teta - cenu za inscenaci.

V letošním roce získal soubor na Krajské přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů v Němčicích nad Hanou hlavní cenu za inscenaci A. Jarryho Ubu králem a byl doporučen na Národní přehlídku ve Vysokém.

V letošním roce se soubor úspěšně zúčastnil několika přehlídek: v dubnu s Charleyovou tetou XXX. ročníku divadelního festivalu Napajedla 87, v květnu s inscenací I. Tallera Komédie o chytrosti XXX. ročníku Divadelního máje Krnova. Náš soubor byl vybrán na národní přehlídku autorského divadla Štrambersk 87 s inscenací Ať žije Charleyova teta. V měsíci září se zúčastní mezikrajské přehlídky v Karolince s inscenací Ubu králem. Charleyova teta byla vybrána jako studiové představení na 57. Jiráskův Hronov.

Dětský divadelní soubor Lidové školy umění Písek

René Goscinny — Marie Husinecká

Bud' fit!

Překlad: Tamara Sýkorová

Scénář, režie a výprava: Marie Husinecká

Osoby a obsazení:

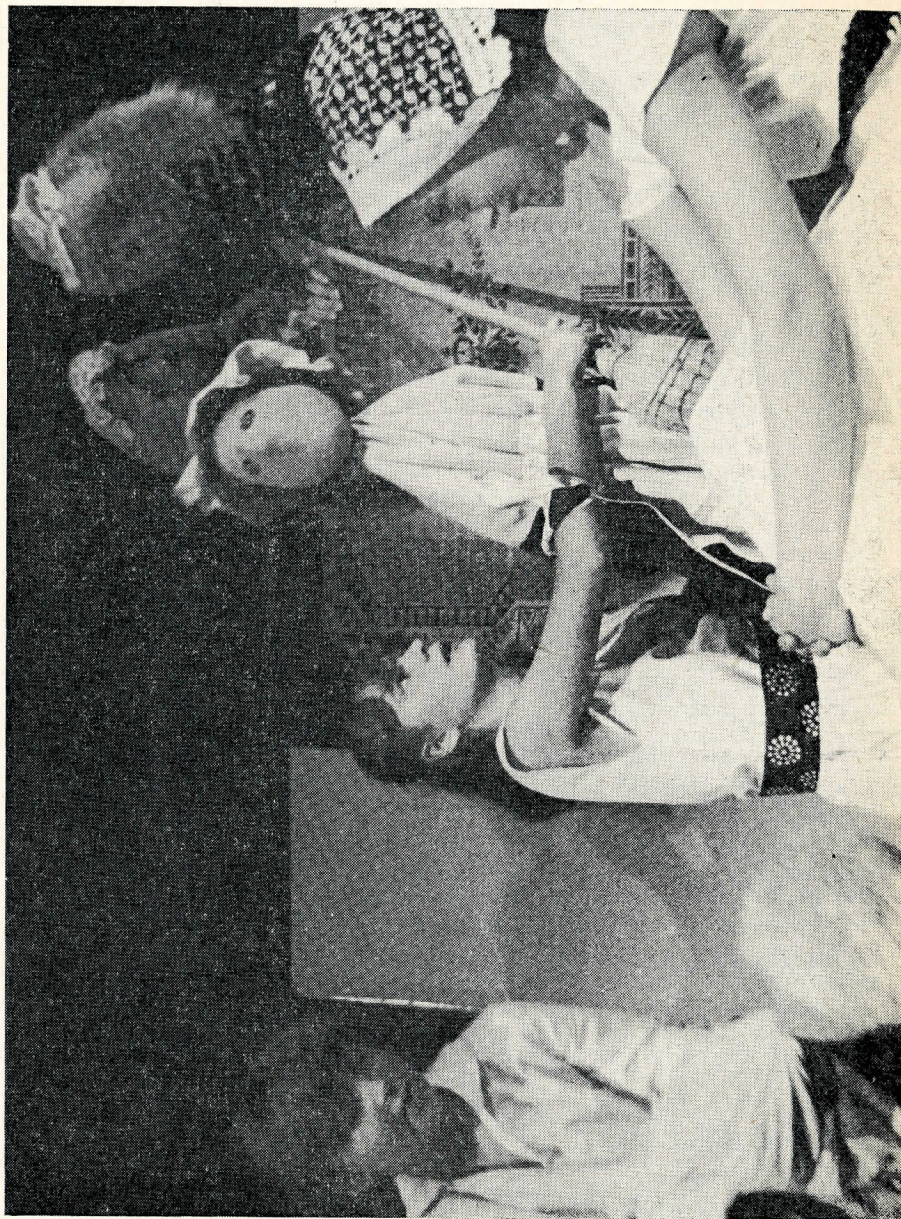
Servác	Michal Šálek
Pankrác	Michal Horník
Bonifác	Štěpán Králík
Ignác	Jiří Růžička
Augustýn	Kamil Košta
Vendelín	Zdeněk Berenda

SLOVO O HŘE

Podklad scénáře tvoří povídka René Goscinného. Pořad Bud' fit! Vychází z přirozeného naturelů všech členů souboru. Situace, kdy si rodiče s dětmi na dovolené nevědí rady a svěří je tedy odborníkovi - profesorovi gymnastiky - končí fiaskem. Pedagog je zničen, odchází, ale místo něho přichází nový a se stejným elánem a heslem Bud' fit! se pouští do práce. Ale my už tušíme, že přirozená potřeba kluků hrát si po svém nemůže ani tentokrát podlehnout žádnému drilu a nesmírná životnost tohoto postoje se klene nad celým pořadem s laskavým humorem.

SLOVO O SOUBORU

Soubor chlapců vznikl v září 1986 jako součást chlapecké třídy dramatického oboru Lidové školy umění v Písku.



Dětský loutkářský soubor Lidové školy umění ŽEROTÍN
v Olomouci

Milada Mašatová

Stojí hruška

Na motivy lidových pohádek

Režie: Milada Mašatová

Výprava a loutky: Jitka Tláškalová

Hudba: František Hilšer

Osoby a obsazení:

Pán	Martin Pokorný
Paní	Eva Písková
Karmazínka	Lenka Rozehnalová,
Děvečky, stromy	Jarmila Hadamová,
	Andrea Hoppová,
	Simona Sklářová,
	Martina Meixnerová,
	Marcela Svitáková
Voškeruška, nejmladší děvečka	Martina Machová
Pacholci	Ivo Král,
	Sandra Pogodová

Hraje malý orchestr žáků hudebního oboru LŠU ŽEROTÍN
v Olomouci.

SLOVO O SOUBORU

Soubor literárně dramatického oboru Lidové školy umění ŽEROTÍN z Olomouce tvoří žáci pátého ročníku loutkářského oddělení. Začali pracovat v přípravce, když byli žáci 2. a 3. tříd základních škol, „prořikadlovali se“ prvními roky a ve třetím roce práce se pokusili o první loutkovou inscenaci na motivy pohádky

Olgý Hejně Jak spravovali bačkůrky. Vystoupili s ní na Národní přehlídce dětského divadla v Kaplici v roce 1984. V dalším školním roce připravili loutkové leporelo z básniček Jana Vodňanského Pojd'te, něco vám povím!, které hráli převážně v mateřských školách.

V následujícím ročníku se pustili do „pohádkové rodové legendy“, vytvořené vedoucí souboru Miladou Mašatovou na lidové motivy. Nazvali jí STOJÍ HRUŠKA. Šťastnou shodou dobrých, ale zdaleka ne náhodných okolností se podařilo navázat čínorodé kontakty jednak s učitelkou výtvarného oboru LŠU Jitkou Tláskalovou, která navrhla a vytvořila loutky a celou výpravu, a s učitelem hudebního oboru Františkem Hilšerem, který na základě tří lidových písní vytvořil scénický hudební doprovod a nastudoval ho s dětským orchestrem.

Výsledek spolupráce těchto tří pedagogů a jejich žáků byl kladně hodnocen v roce 1986 jak na Kaplickém divadelním létě, tak v ústřední soutěži literárně dramatických oborů lidových škol umění v Mostě.



Divadelní soubor VICENA Sdruženého klubu pracujících,
nositele Ceny Antonína Zápotockého, Ústí nad Orlicí

Oldřich Daněk

Vévodkyně valdštejských vojsk

Úprava textu, scénografie, výběr hudby a režie:
Alexandr Gregar

Výtvarná spolupráce: Jana Zamazalová, Jaromír Vosecký

Choreografie: Eva Veverková

Hudba z děl Luboše Fišera, Antonia Vivaldiho
a B. M. Černohorského

Osoby a obsazení:

Magdalena Marie, děvče	Lenka Kaplanová nebo Eva Ryšavá
Magdalena Marie, žena	Zuzana Průchová
Lena, nejstarší z fraucimoru	Jarmila Petrová
Rejtar	Vladimír Lorenc
Písař	Petr Hájek
Profous	Alexandr Gregar
Valdštejn	Vladimír Zamazal
Valdštejn mrtvý z r. 1634, jeho duch a stín	František Čech

Dále hrají:

Maxmiliána Bavorského, Byritu, Khuena, de Witta,
Rašina, Šlika, Marradase, Butlera, Kryštofa Haranta,
Ferdinanda II., Werdenberga, Bubnu, Gallase,
Gordona, Lamormaina, Questenberga, Piccolominiho,
Leslieho, stransundské měšťany, vojáky, směřující
do kláštera
Martin Malínek, Jan Štěpánský, Zdeněk Petr,
Radek Procházka, Alexandr Gregar, Vladimír Zamazal
a Petr Hájek

Světla: Bohumír Džubej

Zvuk: Oldřich Vajsar

Text sleduje: Iva Nováková

Technická spolupráce: Jana Lorencová, František Šeda,
Vlastimil Daněk

SLOVO O HŘE

Inscenovat hru, o níž se tvrdí, že je jedním z nejlepších českých dramat uplynulého desetiletí, o níž se ví z vynikajících inscenací v Národním divadle, v Brně a Olomouci - inscenovat ji na amatérském jevišti, to je možné pouze, když se na tohle všechno zapomene. Zůstane text a téma, herci a cíl a inspirace. Nejen divadlem.

Na půdorysu skutečných historických událostí třicetileté války, spojených s životními osudy Albrechta z Valdštejna, se odehrává příběh několika mužů a žen, jejichž skutečná jména v kronikách tohoto celoevropského vraždění nenajdeme. Na ně totiž místo nezbylo, přestože jejich život byl vykupován dražší krví, než tou, co byla prolita v Chebu. Historické téma ve hře Oldřicha Daněka je navýsost aktuálním zamyšlením nad postojem člověka k válce a k životu.

Švýcarský vědec J. J. Babel vypočítal, že od vzniku lidské civilizace do polovičky našeho století vedlo lidstvo 14 500 velkých a menších válek i ozbrojených konfliktů, v nichž zahynuly asi tři miliardy 650 miliónů lidí. A proto ani autorovi, ani nám až tak moc nejde o téma vzestupu a pádu jednoho obchodníka s válkou.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor VICENA SKP Ústí nad Orlicí nese jméno rodáka, tylovského herce Hynka Viceny. Loni oslavil 90. výročí, ale ochotnickou tradici dokládají písemnosti starší sto padesáti let. Mateřskou scénou souboru je ústecké Divadlo, vynikající architektonické dílo Kamila Roškota z období funkcionalismu (1936).

Ústecký VICENA patřil v minulosti k předním souborům kraje, např. v roce 1940 byl i účastníkem Jiráskova Hronova. Troufl si rovněž na uvádění Fibichovy a Vrchlického trilogie a dalších hudebně dramatických děl, protože Ústí nad Orlicí je známé zvláště hudební tradicí.

V polovině šedesátých let zmizelo ústecké amatérské divadlo na deset let ze svého jeviště. Teprve v roce 1976 se začal formovat nový soubor. Mezi cca padesáti členy je i několik absolventů východočeské konzervatoře. Při loňských oslavách vzniku souboru a postavení Divadla uvedl soubor kromě Hubačova Domu na nebesích také výraznou inscenační úpravu Podskalského Ženy v trysku století, za níž získal 2. místo v krajské soutěži 1986, a v premiéře i Daňkovu Vévodkyni valdštejnských vojsk. Za rok od premiéry byla Vévodkyně uvedena ve více než třiceti reprízách a oceněna i na několika přehlídkách. Navíc vytvořila i nové podmínky pro práci souboru, v němž spolupracují i divadelníci z České Třebové a Letohradu.



MALE DIVADLO Závodního klubu ROH
Severočeských tukových závodů, k. p., Ústí nad Labem

Stanislaw Ignacy Witkiewicz

A nakonec choromyslní

Úprava a režie: Rudolf Felzman

Scéna: Jaromír Limr

Kostýmy: Petr Horák

Bláznivá lokomotiva

Překlad: Jaroslav Simonides

Osoby a obsazení:

Siegfried Tenger, strojvedoucí	Petr Frič
Mikuláš Vojtášek, topič	Václav Kelner
Žofie Tengerová, manželka strojvedoucího	Ivana Jiráňková
Julie Tomášiková, topičova snoubenka	Soňa Limrová
Turbulencius Dmidryger, starší pán	Petr Přívara
Mína, hraběnka z Barhelmu	Ivana Rampoušková
Míra Kapustinská, společnice Míny	Eva Mašková
Valerián Kapustinský, bratr Míry	Tomáš Oldřich
Vyvrhel s pouty na rukou	Ivo Antony
Četník eskortující vyvrhela	Stanislav Bauer
Vlakvedoucí	Otakar Starý
Jan Gengoň, traťový hlídač	Zdeněk Stárek
Jana Gengoňová, jeho krásná manželka	J. Benešová
Dr. Marcel Vašnický, lékař	Ladislav Malý

Matka

Překlad: Helena Stachová

Osoby a obsazení:

Janina Ouhořovská	Eva Čejchanová
Leon Ouhořovský, její syn	Mirko Šorm

Žofie Plejtusová
Jáchym Telátkovič, ředitel divadla
Apolinář Plejtus, Žofiin otec
Antonín Pordel-Bánský
Lucy Beerová, velmi krásná dáma
Vojtěch Albrecht Ouhořovský
Alfréd, hrabě de la Tréfouille
Vojtěch de Pokorya-Měchýřovič
Dorota, služka

Soňa Limrová
Otakar Starý
Ladislav Malý
Zdeněk Stárek
Hana Krausová
Stanislav Bauer
Václav Kelner
Petr Přívara
Eva Mašková

Světla: Antonín Jáchymstál

Zvuk: ing. Mirko Šorm

Technická spolupráce: Michal Novák

SLOVO O AUTOROVÍ

Stanislaw Ignacy Witkiewicz - Witkacy (1885 - 1939) - polský malíř, estetik, divadelní teoretik, filozof, prozaik a dramatik. Významný představitel evropské meziválečné avantgardy, v letech 1917 - 1922 člen skupiny hlásící se k formismu, polské odnoži futurismu.

Uměleckým programem Witkacyho bylo především nalezení a vytvoření tzv. „čisté formy“, kde v dramatu by obsah díla neměl zastíňovat formální stránku. Okouzlení technikou moderní doby, jazykové novátorství, ironie, groteska a karikatura vzbuzovaly pozornost cenzury a rozpaky publika. Zájem o dílo tohoto originálního a možná i trochu šokujícího autora se zvyšuje až v současné době. značně aktuální náboj Witkiewiczových her může se inscenátorům jevit důsledné dotváření formální podoby představení zdůrazňující nesmyslnost obsahu, tak nápadně blízkého běžně a ve velkém konzumované řadové umělecké produkci.

Z dramatické tvorby:

Tumor Mozkovič (1920), Nové Osvobození (1920–), Vodní slípka (1921), Jan Matěj Karel Vztekoun (1922), Janulka, dcera Fidzejky (1923), Bláznivá lokomotiva (1923), Blázen a jeptiška (1923), Matka (1924), Ševci (1934).

SL.OVO O SOUBORU

Divadelní soubor byl založen v roce 1945 a v roce 1948 se stal jako první z ochotnických divadelních souborů odborářským kolektivem a začlenil se do ustaveného ZK ROH STZ v Ústí nad Labem.

Za dobu své existence uvedl již 128 premiér divadelních her pro dospělé i děti, divadel poezie, literárně hudebních večerů a malých jevištních forem.

Již v roce 1949 se soubor prvně zúčastnil celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů v Hronově. Dále se jí účastnil v roce 1972 a získal za inscenaci dramatu M. Gorkého Vassa Železnovová Tvořící cenu za práci v oblasti kultury. V roce 1978 získal soubor na 48. Jiráskově Hronově hlavní cenu MK SSR za uvedení dramatické básně H. Ibsena Peer Gynt. V roce 1984 získal soubor na Jiráskově Hronově hlavní cenu za uvedení hry B. Brechta Matka Kuráž a její děti.

V uplynulém období se soubor stal několikrát i účastníkem národní přehlídky ruských a sovětských her ve Svitavách, např. v roce 1978 tu uvedl Čechovova Racka a o tři roky později jevištní přepis novely A. Jakubovského Oko Antikristovo.

Nemenší péči věnuje soubor i dětskému diváku. Uvádí takřka každý rok jednu premiéru pro děti a mládež. V létech 1981, 1983 a 1987 byl nominován na národní přehlídku her pro děti.

Velkou péči věnuje soubor režijní a dramaturgické práci a snaží se, aby repertoár byl žánrově pestrý. Mimo jiné uvedl např. Jiráskovu Vojnarku, Gyurkovu hru Elektro, má lásko, díla Tylova, Hrubínova, dramaturgizaci románu L. N. Tolstého Anna Karenina.

O snaze souboru jít v dramaturgii vlastní cestou svědčí skutečnost, že několik her bylo uvedeno v československé premiéře např. hry Inclánovy, Grochowiakova hra Jitřní úzkost nebo Hacksova hra Sny panny Rózičky.

V roce 1984 byl soubor vyznamenán za svou dlouholetou tvůrčí činnost Cenou Antonína Zápotockého.

V uplynulých deseti letech byl soubor rovněž několikrát účastníkem Festivalu mladého amatérského divadla v Poděbradech.

Skupina AKABAL zprostředkovaná uměleckou agenturou
Středočeského krajského kulturního střediska Praha

Ernest Bryll —Katharina Gärtnerová — Ondrej Spišák

Džezinbed

(Malované na skle)

Lidový muzikál o Jánošíkovi

Překlad: Emilia Štercová

Úprava a režie: Ondrej Spišák

Výprava: Tomáš Žižka

Nahrávka hudby z archivu Státního divadla v Brně

Osoby a obsazení:

Jánošík	Matěj Šefrna / Ondrej Spišák
Dívka	Jana Hrabová / Ivana Benešová
Čert	Ivana Benešová / Jana Hrabová
Anděl	Margaréta Lacková
Hraběnka	Viera Rumpíková / Zuzana Kunešová
Zbojník	Robert Laurinec
Četník	Petr Forman
Smrt	Petronela Kadnárová / Mariana Haličková

Technická spolupráce: Tomáš Žižka, Ondrej Spišák,

Ondřej Hrab

SLOVO O HŘE

Představení vzniklo na motivy polského muzikálu E. Brylla a K. Gärtnerové Malované na skle, který osobitým způsobem zpracovává zbojnický mýtus Juraje Jánošíka. Zde však dostává další rozměr, rozměr lásky a zbojnického milování. Protože se celý příběh odehrává na půdě milostných vztahů, je zasazen do obrovské postele s peřinami, barokními sloupky a zdobenými nebesy...

SLOVO O SOUBORU

Na podzim 1983 přišla do prvního ročníku oboru loutkářství na divadelní fakultě AMU studijní skupina, která již prvními etudami naznačila, že se bude ubírat trochu jiným směrem, než bývá na škole zvykem. Potvrdila to v následujícím roce inscenace JOHANKA (režie Miroslav Vildman). Bylo to poprvé v historii katedry loutkářství, kdy již druhý ročník nastudoval celovečerní představení.

V dalším ročníku následoval DŽEZINBED. Toto představení úspěšně reprezentovalo DAMU na mezinárodních festivalech uměleckých škol v polském Białymstoku a v Bratislavě a na celostátních festivalech Skupova Plzeň a Divadelní mládí v Českých Budějovicích. Režisér, výtvarník a představitelka jedné z hlavních rolí byli odměněni cenou SČDU za rok 1986. Zatím největším oceněním je pozvání na jeden z nejvýznamnějších mezinárodních festivalů divadelní avantgardy - Festival otevřeného divadla v polské Vratislavi. Avšak důležitější než všechny úspěchy a ocenění je pro členy skupiny to, že se jim podařilo při práci na této inscenaci vytvořit spolu s režisérem Ondřejem Spišákem a výtvarníkem Tomášem Žižkou tvůrčí kolektiv, směřující k svébytné poetice a specifickým pracovním metodám.

Absolventskou inscenací PORTRÉT skupina ukončila studia. Většina jejích členů se rozhodla pokračovat dál ve společné práci. Vypracovali projekt divadelní dílny, který vyjadřuje jejich představy o moderní divadelní aktivitě.

Programovou brožuru XV. ročníku Festivalu mladého amatérského divadla Libice nad Cidlinou 1987 vydalo Střediskové kulturní zařízení v Libici n. C. Vydání povoleno odborem kultury ONV pod č.

Zpracovala Jarmila Černíková

Návrh obálky: Hana Tomková

Foto: Miroslav Čáp, A. Čejchan

Veškerá práva provozovaných děl zastupuje Dílna Praha a Lita Bratislava Libice nad Cidlinou 1987

Vytiskly Tiskařské závody, provoz 73 Nymburk

